

לקבל ריחות ובעשימים וליריש נפשות וענוגים לבנייהם. אויל להם לבני אדם, שהקדוש ברוך הוא אסור עמהם בצלות והשכינה אסורה עמן, ואמר בה אין חכוש מתייר את עצמו מבית האסורים, והגאלה שלה, שהיא תושבה, האם העלונה היא תליה בידיהם, וכן חמשים שעריו חרוט עמה, וכן חמשים פעמים שנופרה יציאת מצרים בתורה. זהו ויפן כ"ה וכ"ה, בחמשים האותיות הללו שמייחדים אותו בכל יום פעמים שמע ישראל, שיש בהן כ"ה וכ"ה אותיות, וירא כי אין איש שיעורו אותה בתוכם.

וזהו משגים מן החלונות, שנאמר בהם חלו נא פני אל ויחנו, לאotta שנאמר בה אל נא רפא נא לה, שהרפויה בידך, שהיא יד פשוטה לקלל שבבים, וירא כי אין איש. והוא بعد החלון בשקפה ותיבב בתרועה, שהיא יבכה, שנאמר בה ויפתח נח את החלון התבה אשר עשה, וזה يوم הכהורים של תבת נח, היא האם העלונה, החלון שלה הוא העמוד האמצעי, שבו אור, ותורה אור, והוא האור הגנו. ויפן מה וכמה, מצין מן החביבים, אלו עשרה ימי תשובה, וירא כי אין איש. ועוד, משגים מן החלונות, אלו החלונות של בית הכנסת, שהאב ובני הם בבית הכנסת אסורים, והוא בכל יום השגהתו עליהם ונומן להם מזון.

ויפן מה וכמה, אם יש מי שיתעורר בתשובה לשבר את בית האסורים שלם, זהו שכתוב לומר לאמר לאסורים צאו

אתפתחת,idakbel ריחין ובוסמין, ולירתא נפשין וענוגין לבנייה.

ויז לון לבני נשא, דקודשא בריך הוא אסיר עמהון בגלותא, ושכינתא אסירת עמהון, ואתمر בה אין חכוש מתייר את עצמו מבית האסורים, ופוקאנא דיליה דאייה תשובה אימא עלאה, אייה פלא בידיהון, חמשין פרעון דחריו עמה, لكבל חמשין זמנין דאלבר יציאת מצרים באורייתא, דא הוא (שמות ב יט) ויפן כ"ה וכ"ה, בלבד יומא פעים שמע ישראל, דאית בהון כ"ה וכ"ה אהרון, וירא כי אין איש דאתער לה בגניהו.

ונאייה משגיח מן החלונות, דאתمر בהון מלוי נא פני אל ויחנו, לההייא דאתمر בה (במדבר יב י) אל נא רפא נא לה, דאסותה בידיה, דאייה יד פשוטה לקלל שבבים, (שמות ב יט) וירא כי אין איש, וαιיה (שופטים ה כח) بعد החלון בשקפה, ותיבב בתרועה דאייה יבא, דאתمر בה (בראשית ח י) ויפתח נח את החלון התבה אשר עשה, ורק יום הכהורים דתיבת נח היא אימא עצלה, החלון דיליה הוא עמידא דאמצעיתא, דביה אור, ותורה אור, וירא אור הגנו.

ויפן מה וכמה, מצין מן החביבים, אלו עשרת ימי תשובה, וירא כי אין איש, ועוד משגיח מן החלונות אלין החלונות דבי כנישטא, דאבא ובנו איןן בא בית (הנכשת) אסירין, וายהו בכל יומא אשגחותיה עליהו, ויהיב לון מזונא.

ויפן מה וכמה, אם אית מאן דיתער בתיבורתא למברא בית אסוריין דלהון, הדא הוא דכתיב (ישעה ט ט) לאמר לאסורים צאי, ולאשר בחשך הגלוי, ויפן מה וכמה